

bestemmes, at den tabende Part skal betale et nærmere fastsat Beløb til Dækning af Modpartens Omkostninger ved Sagens Førelse.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslaget fremsættes ud fra en Erkendelse af, at Helhedens Vel lider under, at en bestemt Befolkningsgruppe paa Grund af Forhold, paa hvilke den ikke har Mulighed for at øve den ringeste Indflydelse, trykkes ned i et økonomisk Uføre, som ikke alene ikke levner den den nødtørftigste Arbejdsfortjeneste, men som har medført, at Tusinder af dygtige og arbejdsomme Landmænd har maattet forlade Ejendom og Hjem, fordi selv den dygtigst drevne Gaard umuligt kunde yde noget Overskud til Betaling af Skatter samt Renter og Afdrag til Kapitalen.

Det drejer sig yderligere her om en Befolkningsgruppe, som til alle Tider har været Rygraden i den danske Befolkning, og som man ikke uden at paaføre det danske Folk en ubodelig Skade fortsat kan se glide ud i Uføret.

Det drejer sig om Bevarelsen af Tusinder af danske Landbohjem, som, hvis den nuværende Udvikling fortsætter, vil staa over for Ruin og Nød.

D. N. S. A. P. tilstræber ved dette Forslag at hidføre den Tryghedsfølelse inden for Landbruget, som alene er i Stand til at dæmme op for den Flugt fra Land til By, som har ydet sit Bidrag til Forøgelse af den katastrofale Arbejdsløshed, som Regering og Rigsdag heller ikke trods talrige Løfter har gjort effektive Skridt til at raade Bod paa.

D. N. S. A. P. ønsker ikke, at dette Lovforslag skal blive en permanent Ordning, men Partiet anser det for uomgængelig nødvendigt, at Regering og Rigsdag omgaaende og med største Kraft giver sig i Lag med Løsningen af Spørgsmaalet om en endelig Sanering af Landbrugets Økonomi, som fjerner *Grundene* til Misæren og ikke som hidtil søger at skjule Symptomerne; endvidere at Landbruget, indtil det forsømte kan genoprettes, ydes den fornødne Beskyttelse imod Angreb fra Kapitalmagts Side.

ad § 1.

Heri indeholdes en Hovedregel, som kan brydes, naar de i § 2 nærmere angivne Betingelser er til Stede.

ad § 2.

Selv om D. N. S. A. P. principielt maa hævde, at de paa de faste Ejendomme hvilende Skatter til Stat og Kommune er meget langt fra det rimelige, og at Spørgsmaalet om en Ordning af dette Problem maa løses sammen med en gennemgribende Sanering af Landbrugets Gældsforhold, har man ment det nødvendigt af Hensyn til Bibeholdelsen af Kontinuiteten i Samfundshusholdningen at bevare Tvangsmidlerne til Inddrivelsen af Skatter til det offentlige indtil videre.

D. N. S. A. P. erkender, at den Beskyttelse, som Landbruget har Krav paa, ikke bør udstrækkes saa vidt, at den kommer til at dække den Landbruger, som ved egne Fejl er blevet ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser. Der er derfor gennem § 2 aabnet Adgang for den Kreditor, der kan paavise, at hans Debitor ved normal Økonomi og fornuftig Drift af Ejendommen burde have været i Stand til at efterkomme sine Forpligtelser, til at realisere sit Pant.

En Afgørelse af, hvorvidt Betingelserne er til Stede, vil selvfølgelig bero paa et Skøn, og Udøvelsen af dette Skøn findes naturligst at burde lægges i Hænderne paa den stedlige Underretsdommer, der maa forudsættes dels at have de bedste stedlige Forudsætninger, dels at kunne udøve den mest uheldede Bedømmelse af de under Sagen tilvebragte Oplysninger.

ad § 3.

De heri indeholdte Bestemmelser tilsigter dels at billiggøre Fremskaffelsen af de Afgørelser, som navnlig i den første Tid vil være nødvendige, og dels at fremme Hurtigheden af en endelig Afgørelse, hvad der normalt vil være i begge Parters Interesse.